

Mademoiselle
Zara

Tarik
Berber

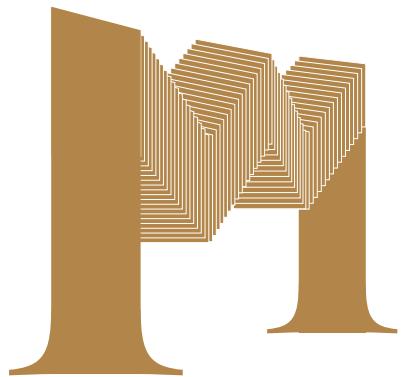
kneževa
palača
—
rector's
palace

Mademoiselle Zara

Tarik
Berber

kneževa
palača
—
rector's
palace

LINECO

2/3
2010
M 2 9910

TASIN

**Mademoiselle
Zara**

**Tarik
Berber**

Kneževa Palača
1.4. - 3.5.2021.
Zadar

Intervju

Matija Bošnjak

Kao slikar ste prisutni na europskoj umjetničkoj sceni od Firenze, gdje ste završili studij, pa sve do Londona, Berlina, te konačno i Milana, koji je Vaša trenutačna adresa. Iza Vas su skoro dvije decenije priznatog i višestruko nagrađivanog umjetničkog rada. U Sloveniji u Mariboru, (Vetrinjski Dvori) ste imali jednu samostalnu izložbu, a u Bosni: u Bihaću (Gradska Galerija) Sarajevu (Umjetnicka Galerija BiH), Tuzla Galeriji (GM) tri izložbe tokom 2015. godine. Imajući u vidu da ste za Bosnu, ili, šire gledano, zapadnobalkanski kulturni prostor vezani i mjestom rođenja i porodičnom pozadinom, usudio bih se reći da ste na ovdašnjoj, uvjetno rečeno, umjetničkoj sceni još uvjek pomalo gost?

Počeo sam svoje studije u Firenci, sa prof. Adriano Bimbijem. Kad sam završio akademiju u Firenzi ostao sam tu raditi sa galerijom Poggiali. S njima sam napravio, dok sam bio još na akademiji, jako važne izložbe po muzejima čitave Italije. Prva velika izložba je bila u Muzeo Villa Pisani, (Strà) Venezia, a drugi važna samostalna izložba je bila u Muzeo Coneteporane umjetnosti u Iserniji, itd itd... Ali ste u pravu, čitavu svoju karijeru sam izgradio van Balkana i van naših prostora, što je ustvari bila na neki način i sreća, nisam se trebalo nikada mjeriti sa poznatim amidžom, akademskim slikarom Mersadom Berberom. Bio sam samo mlađi slikar sa ateljeom u Firenziji i krenuo sam svojim putem, gdje me moje noge nose, bez uskrata radi prezimena, i tako tih stvari, bila je to jedna fina avantura i još uvjek traje i to što sam ustvari skoro nepoznati gost na ovim relacijama, dokazuje sve to.

Likovni kritičari, historičari umjetnosti u vezi sa Vašim slikarstvom jako često primjećuju neku vrstu orientacije prema klasičnim tehnikama i principima oblikovanja, jedan od njih – povodom Vaše londonske izložbe, – primjetio je važnost koju u Vašem slikarstvu ima crtež, naglasivši pritom da je Vaša Academia di Belle Arti u Firenci jedna od rijetkih preostalih škola gdje se tehnikе crteža još uvjek izučavaju. To na izvjestan način sugerira da veliki značaj pridajete tehnicu u zanatskom smislu riječi, što je danas prilično rijetko?

Na akademijama i poznatim školama umjetnosti širom svijeta se više ne uči crtež, to je tačno, a i nije istovremeno, jer postoje privatne škole od Moskve do Londona gdje te uče teški dosadni akademski crtež, što u istu mjeru ubija tu fantastičnu umjetnost crtanja, dovodi do zaborava crteža. Kod nas kod kuće je crtež uvjek bio naj važniji, sve je

GINECEO 8

70cm x 100cm, china su carta Fabriano, Milano 2020

GINECEO 7

70cm x 100cm, china su carta Fabriano, Milano 2020

moralo da stoji na jednoj solidnoj strukturi, i filosofskoj i geometrijskoj. Moj professor Adriano Bimbi je forsirao crtež i imao je sličan pristup, ali na jedan malo jači toskansko-centrični način. Što se njega tiče sav moderni crtež se rodio u Mugellu, i prema Vazariju, kad je Cimabue video mladog Giotta kako crta janje, a onda je tu ušao na scenu Masaccio pa od njega nadalje. Njegov pristup je bio: "hajdemo zajedno da shvatimo kako smo došli do tog provog toskaskog crteža, koja je filosofija i koji način rada je doveo do toga". Tu smo počeli studirati Cenino Ceninija, koji je napisao prvu knjigu "tehnike" slikarstva. Tu sam otkrio da ne postoji u slikarstvu nista što bi se moglo nazvati "tehnika". Nego svako treba da nađe svoj način da napravi nešto, na najbolji način.

A kad to uspije i kad svi to priznaju, onda to postaje akademска tehnika i onda škole to počnu kopirati i govoriti da se to tako radi. Ako bolje pogledamo historiju umjetnosti vidjećemo da je uvijek funkcionalala bolje fraktura, lom, te akademsko zadane tehnike (filozofski i tehnički). Niko nema istinu u/o umjetnosti!

Da se nadovežem na prethodno pitanje: možda grijesim, ali čini mi se da u našoj savremnosti mnogo mladih umjetnika upisuje umjetničke akademije u želji da budu slikari, kipari, grafičari, itd, a iz njih izlaze kao konceptualisti ili performativni umjetnici. Budući da se kod Vas može primijetiti čak i nekakav odmak od takvih trendova i tendencija, kakvo je Vaše mišljenje o današnjim redukcijama umjetnosti na koncept, dosjetku, statement i sličnim pojavama?

Fundament umjetnosti je "Laž". Recimo, ja pravim vama portret na platnu, na jednoj dvodimenzionalnoj površini i govorim da ste to vi, vi to pogledate i kažete: "Baš jesam! Ličim skroz!", iako ste dvodimenzionalni na platnu i napravljeni od pigmenta i ulja istisnuti iz lanenih košpica. Poznata je priča iz grčke Athene, gdje se dva najveća slikara historije natječu, jedan hoće da prevari drugog oslikajući kruh i vino na stolu, da bi natjerali protivnika da uzme kruh ili da proba da podigne čašu vina... Iluzija i laž moraju da budu savršeni. Dok se borimo i slikamo objekte, prirodu i ljude, čovječanstvo je uвijek prihvatile tu prekrasnu laž, pošto su znali da je to uвijek bila jedna metafora ... To nam je dalo mogućnost da sanjamo kao nikada ranije! A ako je laž perfektna i fantastična, kao neko drveće u beharu što je naslikao Vincent Van Gogh, onda to nikada nećemo zaboraviti, onda će čak ta laž preokrenuti realnost, promijeniti u našim očima način gledanja, nećemo nikada više gledati behar trešnjin kao prije.

Konceptualna Laž je jedna jako dosadna laž, kad jednom ti objasne koncept i o čemu je riječ, možete a i morate preći na nešto drugo, a oni moraju naći novi koncept da zabave dosadne kupce, i svaki put mora biti nešto novo, to je kapitalistički fast-food koncept današnje umjetnosti. Nemojte me loše shvatiti, ja volim otići na Friez Art u Londonu, Fiac u Parizu ili u Bolognu na ArteFiera, kao što volim odvesti nečakinju par puta godišnje u McDonald's! Zašto? Jednostavno:

"Djeca to vole!"

Duchamp, francuski velikan je započeo prije sto godina čitav jedan novi val umjetnosti iz šale, jednostavno iz šale. Ako bolje prostudirate, "Fontana" potpisana (R. Mutt.). 1917. —mislio je da ćemo se nasmijati i da će to biti to, ali poslije 100 godina još smo ovdje i još uvijek pričamo oko toga. Sto godina kasnije u Los Angelesu, Maurizio Cattelan lijebi bananu na zid, konceptualno ništa se nije promjenilo od Duchampa, još jedan Readymade, ali svijet je još uvijek zapanjen, njegova elita još uvijek želi da bude u šoku. Good for them! Iskreno, postoje slike od Piero della Francesca, El Greca, Vermeera i od Rembrandta koje ja još obožavam otici pogledati bilo gdje da su po svijetu, iako sam ih studirao i "shvatio". Ta remek-djela će mi ipak uvijek otkriti nešto novo o meni i o svijetu oko mene, o mom rastu, o našem rastu kao ljudi, kao društvo. Preferiram dvodimenzionalne laži i bavim se time.

U jednom razgovoru sa Edward Lucie-Smith ste prokomentirali Vaš odnos prema upotrebi boje u slikarstvu, zapravo kako ne preferirate čiste tonove, što je opet svojevrstan odmak od savremenih digitalnog kolorita, pa čak i od modernističkih estetika s početka 20. stoljeća. Pored toga, u Vašem se slikarstvu primjećuje i karakterističan odnos prema liniji. S jedne strane, očigledno je da izbjegavate deformaciju oblika u portretiranju i da apstrakciju

KRŠ PRINT 13

21cm x 29,7cm, screenprinting on paper, Zadar 2021

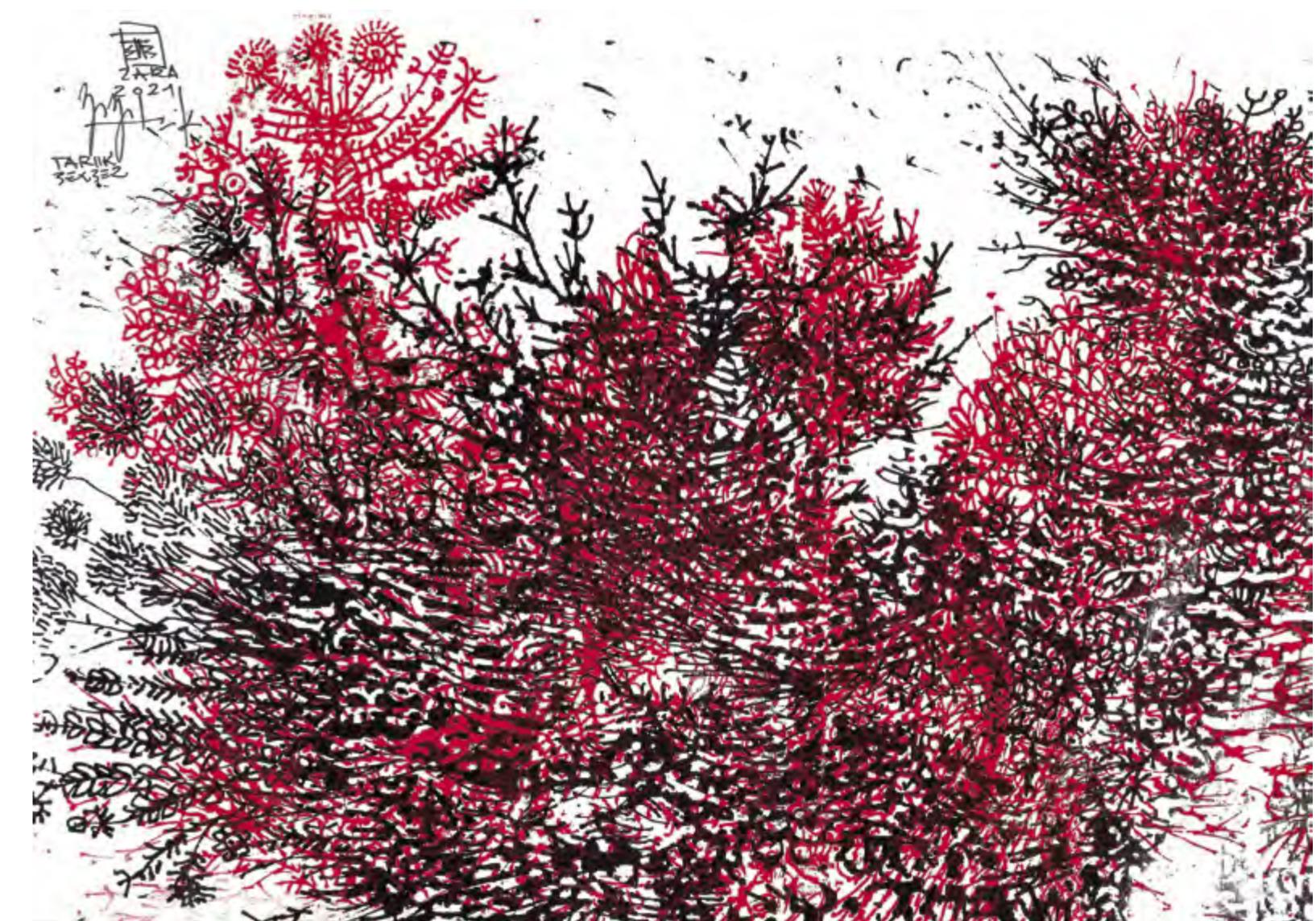
tolerirate jedino na pozadinama, nikako kada je riječ o ljudskom tijelu. Na nizu Vaših slika se amalgamiraju različiti estetski kodovi, pa tako imamo figure odjevene u nekakvo klasično renesansno odjelo, a crte njihovih lica djeluju pomalo pojednostavljene („Windsor Beauties“ bi možda bio primjer toga) Indikativno je da se jedna Vaša izložba nosi naziv „Pop is not dead“, pa bi pitanje zapravo bilo da li tragate za nekom vrstom balansa između tradicionalne ideje „lijepog“ i pop-kulturne estetike druge polovine 20. stoljeća?

Dok sam radio u ateljeu sa jednim prijateljem slikarom u Firenci izgubio sam olovku, baš tu jednu olovku s kojom pravim linije o kojim govorite. Bio sam dosta ljt pošto sam znao da je tu negdje i da ne shavatam zašto ju ne vidim. Moj prijatelj je to primijetio i ironično naglasio da se ne trebam ljutiti i da je slikarstvo na kraju krajeva portaga, istraga! Balans shvatljivog i neshvatljivog je svima svakodavnina istraga, trening. U slikarstvu to je još jasnije. Ne toliko kao formalno i neformalno, koliko baš kao shvatljivo i neshvatljivo, Linija/Boja. Pop is not dead je perfektan primjerak tog balansa, na raznim semantičkim nivoima. Ime izložbe, ili serije radova dolazi iz alternativne Punk kulture. Punk je umro kad je prvi put izgovorena popularna recenica "Punk is not dead". Ja sam, ne naki svoj način, htio da ubijem Pop kulturu, i pogotovo Pop slikarstvo, i mislio sam da će to uspijeti koristeći baš tu rečenicu. Ali i koristeći slikarski, umjetnički jezik pop kulture, tako da sam pravio portrete Iggy Popa, Keith Richardsa, ali sam na tu listu stavio i Mimara Sinana, najveceg islamskog arhitekta svih vremena, Anchisea i Eneju i razne druge historijske likove koji nisu baš iz Pop Kulture.

Pokušao sam žonglirati filozofsко-estetskim idealima raznih kultura i pokreta, i njihovim specifičnim jezicima, njihovim načinom izražavanja, njihov rječnikom. U miješanju kultura vidim veliki potencijal, i istražujem to polje ili ta polja sa estetske strane, sa slikarske strane.

Generacija kojoj je pripadao i Vaš ujak, Mersad Berber, a kojoj su također pripadali i Dževad Hozo, Safet Zec i drugi ostavila je možda najdublji trag u bosanskohercegovačkoj likovnoj tradiciji, i to u jednoj tehnici koja je kroz čitavu povijest umjetnosti na Zapadu bila marginalizirana – naime, u grafici. Budući da ste i sami istraživali grafičke tehnike, recimo sitotisak upravo kroz ovu postavku „Pop is not dead“ i "Seven Sisters", da li biste nam, čisto sa stanovišta tehnike, mogli objasniti šta je magija grafičke i zbog čega su bosanskohercegovački umjetnici 80-ih godina upravo u grafici pronašli najadekvatniji medij svoga izraza?

Baš sam neki dan bio u Udinama, u Stamperia D'Arte Albicocco, tu štampa i cijela talijanska umjetnička elita (Velasco, Kounellis, Pignatelli) a tu su Mersad i Safet proveli mnogo vremena radeći. Upoznao sam se sa familijom Albicocco i početi ćemo saradivati zajedno. Dok smo pričali i dok sam im pokazivao radove rekao sam im da ja radim na stari bosanski

KRŠ PRINT 28

21cm x 29,7cm, screenprinting on paper, Zadar 2021

načim: beskonačan broj malih tankih linija a i da mi se nežuri! Ime tehnike: "Natenane!" Oni su se nasmijali i rekli da dobro poznaju tu tehniku i da nju najviše vole! Odmah smo se shvatili. Zašto je to tako u Bosni i Hercegovini, ja iskreno neznam. Zašto je Maradonna iz Argentine a Pele iz Brasila, i to isto ne znam! Ali znam da je u BiH jednostavno naći dobrog grafičara a skoro nemoguće naći dobrog slikara, kao što je u Italiji skoro nemoguće naći dobrog grafičara a slikara proizvode na tone. Pričali smo i o tome u Udinama.

Još jedna vrlo karakteristična stvar u vezi sa Vašim slikarstvom jeste i taj efekat patine koji ostavlja utisak kao da je slika starija nego što jeste, što je dakako izraz post-modernizma, kakav smo mogli vidjeti i kod pomenute generacije bh. umjetnika, pa bi pitanje: da li bismo mogli govoriti o tragovima nekih direktnih utjecaja koje su ovi umjetnici, a među njima posebno Mersad Berber, ostavili na Vašu estetiku?

Amidža je sigurno ostavio veliki utjecaj na mene, ja sam odrastao među njegovim slikama, radovima moga tata Omera i tapiserijama moje Nane Sadike. To je prvo što sam video od slikarstva i umjetnosti, njihovi radovi još uvijek su uz mene i oko mene. Što se tiče specifično oko efekta patine,

može reći da ta naša ljubav dolazi iz istog izvora. U našoj ljubavi prema velikim stariim majstorima i našoj percepciji tih radova kako su prošli kroz vrijeme, poslije mnogo stoljeća. U umjetnosti postoji jedna četvrta dimenzija koju mi ne mozemo da kontrolišemo: a to je vrijeme! I kako će regirati naš rad kroz tu 4 dimeziju. Kakva će biti percepcija našeg rada u budućnosti? Kako će izgledati? Vjerovatno je pokušati kontrolirati i taj aspekt jednog umjetničkog rada fascinantno, iako svi znamo da je nemoguće.

Jedna tema o kojoj se zapravo vrlo rijetko razgovara i u akademskim i u intelektualnim krugovima, iako je, tako da kažem, egzistencijalno važna jeste ona o status umjetnosti u savremenim društвima. Kriza umjetnosti u modernom dobu je vrlo stara tema, čiji korijeni su duboko u 19. stoljeću. U Bosni i Hercegovini naprimjer, kriza umjetnosti je kriza kulturnih i umjetničkih institucija, no i u sredinama gdje je institucionalni okvir za umjetnost daleko stabilniji i povoljniji, često se čuju glasovi koji govore o tome da je umjetnost sasvim marginalizirana ili da je izgubljena u tokovima neo-liberalnog kapitalističkog tržista. S druge strane, ne tako mali broj referentnih stručnjaka će reći da sa ekonomskog motrišta, u smislu mogućnosti finansiranja umjetničkih projekta,

situacija nikada nije bila bolja nego danas. Budući da imate relevantno iskustvo umjetničkih centara Europe – kao što su London Berlin ili Firenza , Milano da li biste rekli da je umjetnost u krizi ili pak da je upravo danas u nekoj vrsti novog „zlatnog doba“?

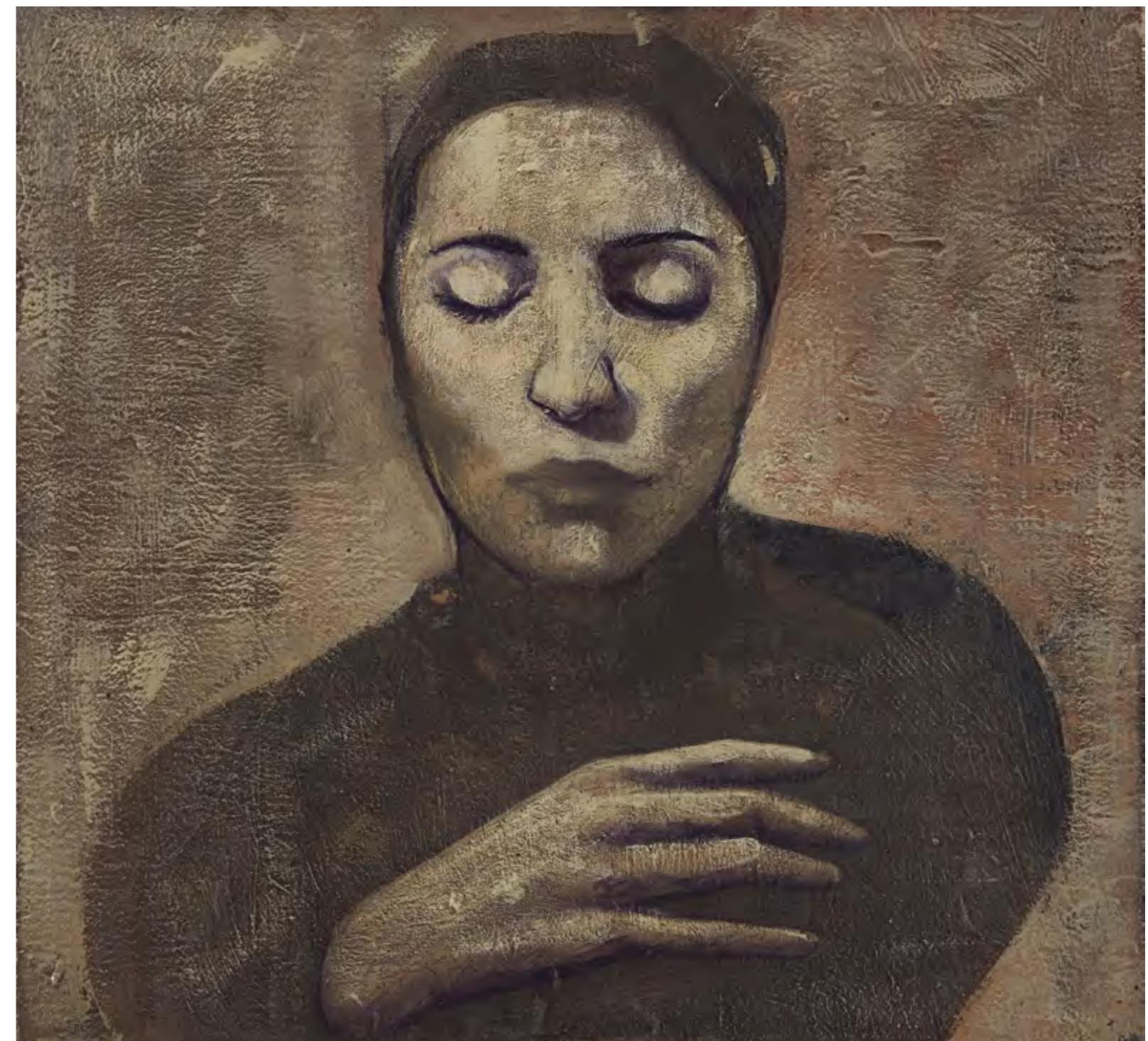
Ako dopustite da napravim jedan paragon sa književnosti. U zadnjih 10/15 godina vjerovatno, najprodanije knjige su knjige biografija sportaša, od "Open" Agassija, Baggio, Ibrahimović, Messi, Adriano, itd... Nemojte me loše shvatiti, ja sam pročitao Open od Agassia, mislim da je to interesantna knjiga, ali pitanje je dali će te knjige učiti u historiju književnosti? Dali će se čitati i učiti u budućnosti u školama te knjige? Odgovor je - ne! Neki dan sam naletio u jednoj knjižari na biografiju fudbalera Adriana, koji je igrao za Inter. Ime knjige je bio "Adrianovi Memoari"! Naravno, referencia je na knjigu od Marguerite Yourcenar, "Hadrijanovi memoari", knjiga koja će se sigurno čitati u školama, ake se već ne čita. Znači živimo u vremenima u kojima se prodaje najviše knjiga ikada u historiji, knjige influensera i sportaša, itd., ali dali su to prave knjige? Dali smo mi ponosni na knjige koje čitamo, "dali nas te knjige uče životu i dali život katkad razjasni neke knjige?" A kad se to desi, to je ono što ja zovem umjetnost, to je ono što ja zovem književnost. U umjetnosti zlatna doba su rijetka dešavanja, čak i kad su pred nama nismo nikad sigurni da je to to. Nije samo ekonomski situacija ta koja vodi prema tome. Da je tako Saudijska Arabija bi imala najveći broj umjetnika na svijetu. Ima tu još puno varijabli koja se moraju uzeti u obzir, a prva je škola i naravno professori. Renessansa se ne bi desila da Ghrlandaio i Verocchio nisu naučili mlade generacije, to jest

Botticellia Michelangela, Leonarda, itd itd... To je kao recept za pravu oluju, nije samo vjetar na jednom kontinentu, nego i vлага u specifičnom vremenskom momentu na drugom kontinentu, plus hiljadu drugih detalja.

Jedan od Vaših novih projekata je i suradnja sa muzičarom i pjevačem, Damirom Imamovićem, kojem ćete vizualno dizajnirati cover novog albuma. Historičari umjetnosti bi rekli da je u pitanju jedan transmedijalni poduhvat, u smislu da estetiku muzike treba izraziti kroz sliku. Na koji način je došlo do Vaše suradnje sa Damirom Imamovićem i da li biste rekli da takve suradnje, među umjetnicima koji se bavi različitim umjetnostima, nose sa sobom jedan još uvijek neistražen potencijal?

Ja sam poznavao Damirov rad još odavno, ali smo se upoznali tek prije par godina i za ovaj projekat smo se našli u Zadru da popričamo i da vidimo kako bi se to moglo izvesti. U pitanju je bio cover za jedan od njegovih najvažnijih albuma do sad, i koji je, u ovoj čudnoj 2020, bio nevjerojatno uspješan. Neke kolaboracije su nemoguće za skrojiti, a nekada se dese same od sebe. Ja sam pripremao izložbu za Milano, Fondacija "Maimeri", koje se desila u januaru ove 2020. Damir je privodio kraju svoj zadnji album, došao da me posjeti i atmosfera je bila fantastična. Odmah smo se razumjeli, ja sam napravio jednu manju seriju njegovih portreta koje je on onda razradio sa svojim timom. Kolaboracija je fantastično uspjela, rad na koji sam jako ponosan!

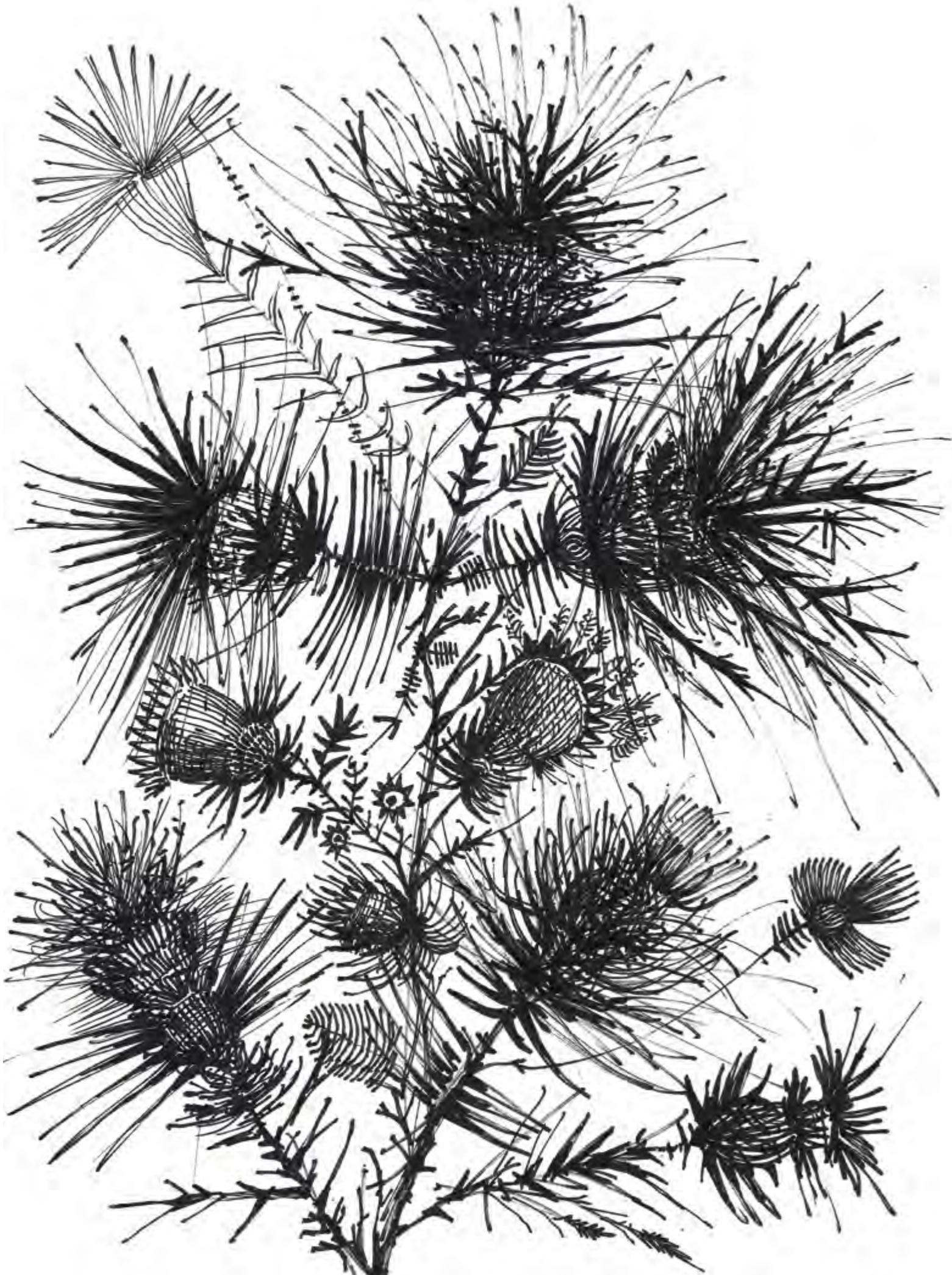
BEBOP DIARY 10
37.6cm x 41cm, oil on wood board, London 2016

BEBOP DANCING WIDOWS
140cm x 240cm, oil on canvas, London 2016

DEMESTRA
E PERSEPOLIS
APRILE
2010
MILANO
MACCHI STUDIO

Tarik Berber

Edward Lucie-Smith

Tarik Berber's work offers a remarkable combination of two very different cultural worlds. He is of Bosniac origin of the always contested territory of Bosnia and Herzegovina, once part of the former Yugoslavia and now independent. Bosnia and Herzegovina has a notably rich and complex cultural tradition and Tarik is a descendant of a celebrated family of artists. As a working artist, he still maintains close ties with the milieu from which he originates.

He trained, however, at the celebrated Florentine Academy, which offers perhaps the most rigorous of all trainings for painters. They grind their own colours, mix their own paints and make their own brushes, just as the apprentices did in the studios of the great Renaissance masters.

This profound respect for tradition shows itself very clearly in Berber's work. His paintings, with their muted colours, often have the appearance of frescos. They also demonstrate a keen interest in classical principles of design – in the relationship of the form to the edges of the space within which they have been placed.

The mingling of cultural influences in Tarik Berber's work pays eloquent tribute to the complex cultural mix to be found in his native region. On the one hand, there is a strong classical element, which may at times remind one, not so much of Renaissance paintings and frescos, as of the Ancient Roman paintings to be seen in Pompeii. On the other hand, there are influences that seem to come from the artists of the turn of the century Vienna Secession – specifically from the work of Gustav Klimt and Egon Schiele. It is worth remembering that the culture of the Balkans, of the Bosnia-Herzegovina of today, retains impulses that originated, not in any part of Italy, but in Vienna.

There are, in addition, things that announce themselves as being entirely contemporary, a very much of our own time – for example the striking portraits of Jamaican Rastafarians that reference a 'scene' that is as profoundly anti-classical in spirit as anything one could imagine. These portraits nevertheless demonstrate Tarik Berber's strengths as a draftsman. Place them in a show of high quality Old Master drawings and they would certainly hold their own.

The eclecticism of Tarik Berber's work is personal, yet is at the same time symbolic of much that is happening in the visual culture of today. This culture has access to an increasingly wide range of references. Images from every region of the world and from old epochs, from Palaeolithic times to our own, are readily available to young artists, and indeed to all the rest of us provided we have access to a computer. Historical hierarchies are vanishing – art from every

epoch is immediately ours, if we wish it to be so. Geographical boundaries are also tending to dissolve.

Once consequence of this is that the idea of an organised 'avant-garde', immediately recognisable as something that is collectively ahead of the game, is becoming unfeasible. Currently attempted substitutes for genuinely new ways of seeing the world, for example an insistence on sexual shock or on raucous political activism, are only a kind of ersatz version of real innovation, and audiences are beginning to realize it. The result has been the gradual emergence of a new generation of artists, less interested in avant-garde identity, much more interested in locating the true creative self. Tarik Berber is one of those artists.

DEMETRA & PERSEFONE

70cm x 100cm, china su carta Fabriano, Milano 2020

SKETCH OF CHICHAK

21cm x 29,7cm, china su carta, Zadar 2019

MADEMOISELLE ZARA 6

65cm x 75cm, olio su tela, Zadar 2021

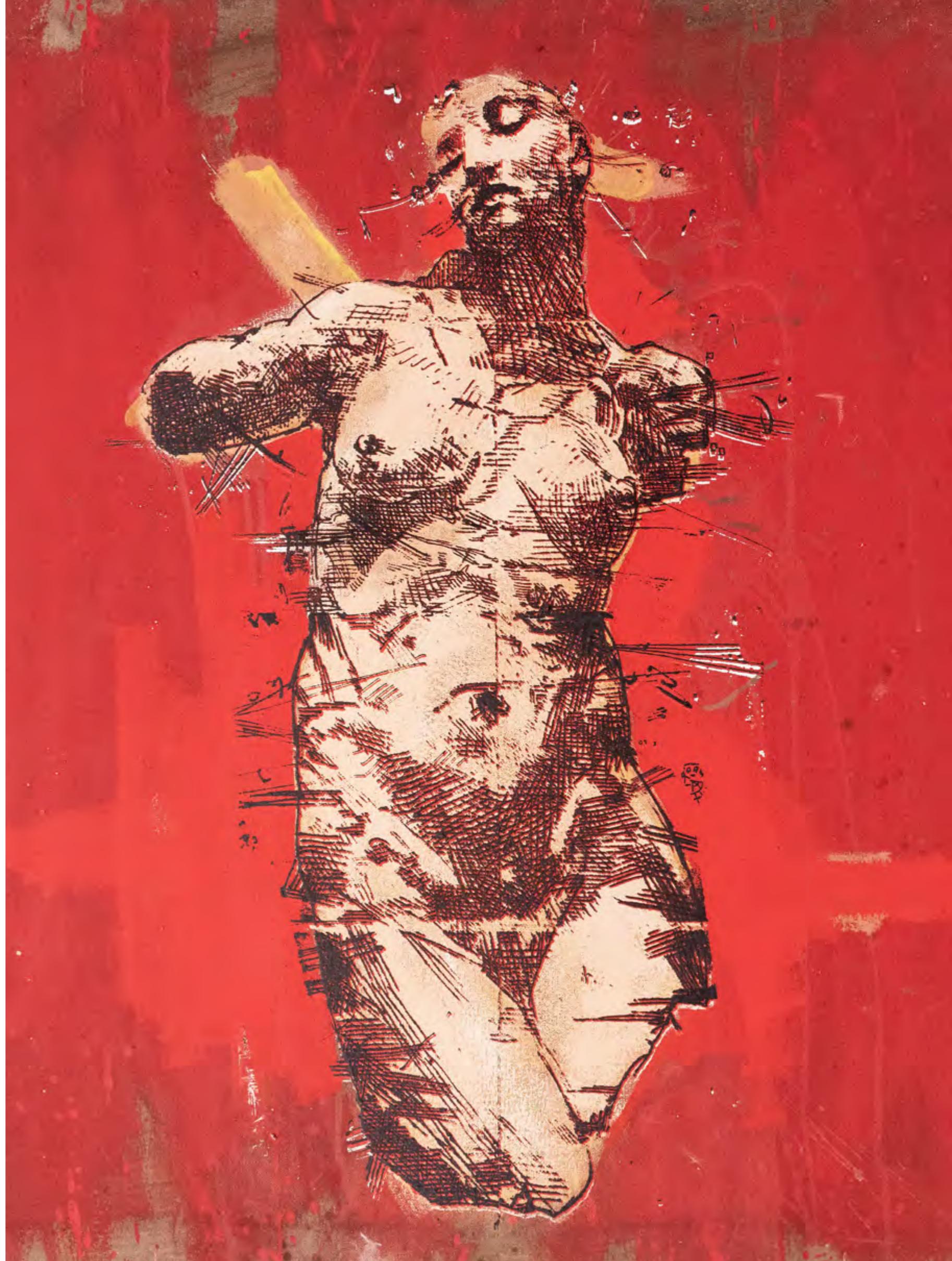
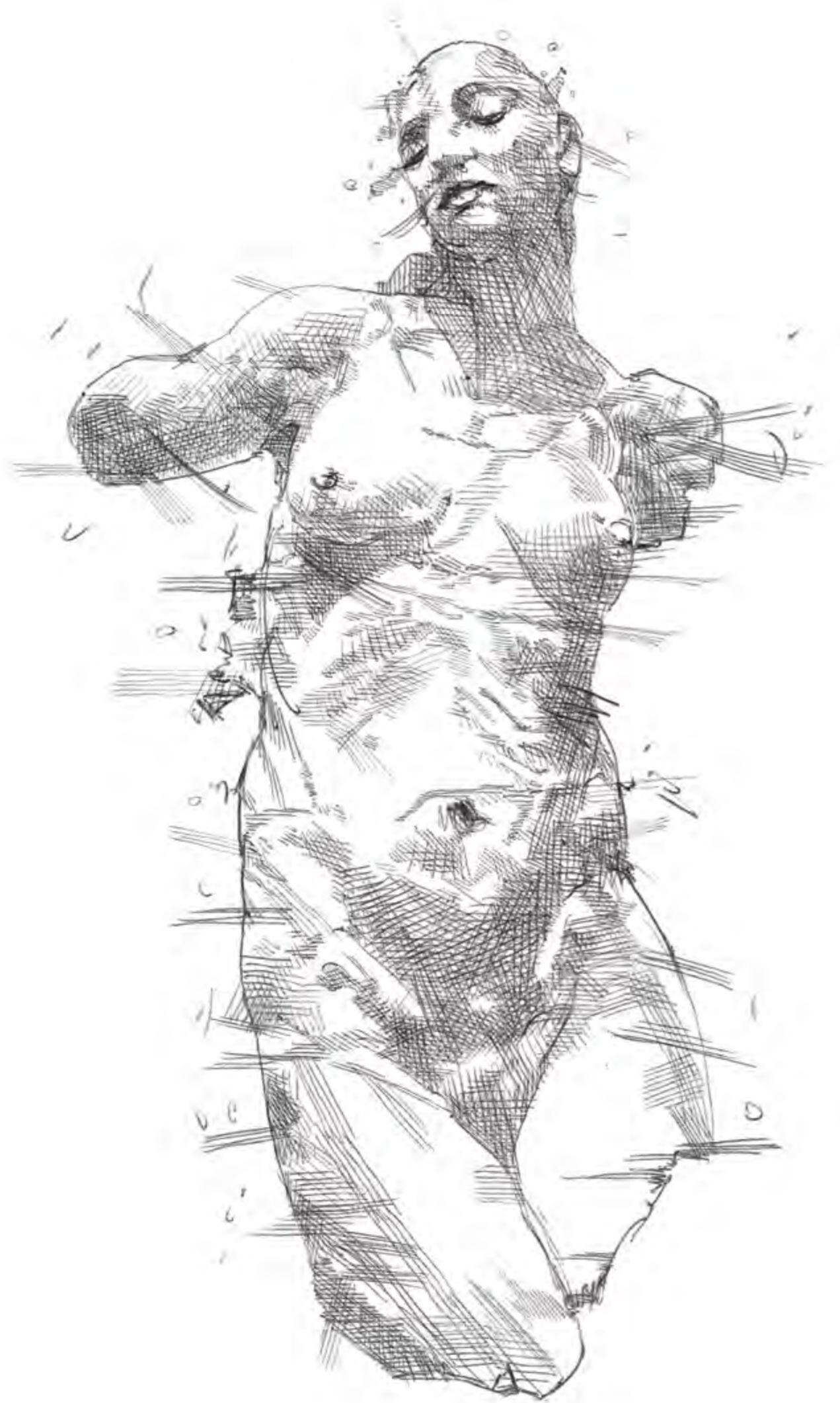
SKETCH NUM. 10

21cm x 29,7cm, china su carta, Zadar 2019

MADEMOISELLE ZARA 10

75cm x 85cm, olio su tela, Zadar 2021

BIRDS ARE BACK IN TOWN

70cm x 100cm, china su carta Fabriano, Milano 2020

LA SOLITA ASINTOMATICA

70cm x 100cm, china su carta Fabriano, Milano 2020

LA MADONNA DELLA NOSTRA PESTE

70cm x 100cm, china su carta Fabriano, Milano 2020

IL VORTICE DELLA PANDEMIA

70cm x 100cm, china su carta Fabriano, Milano 2020

GINECEO 3

70cm x 100cm, china su carta Fabriano, Milano 2020

IL FIORE DEL DESIDERIO

70cm x 100cm, china su carta Fabriano, Milano 2020

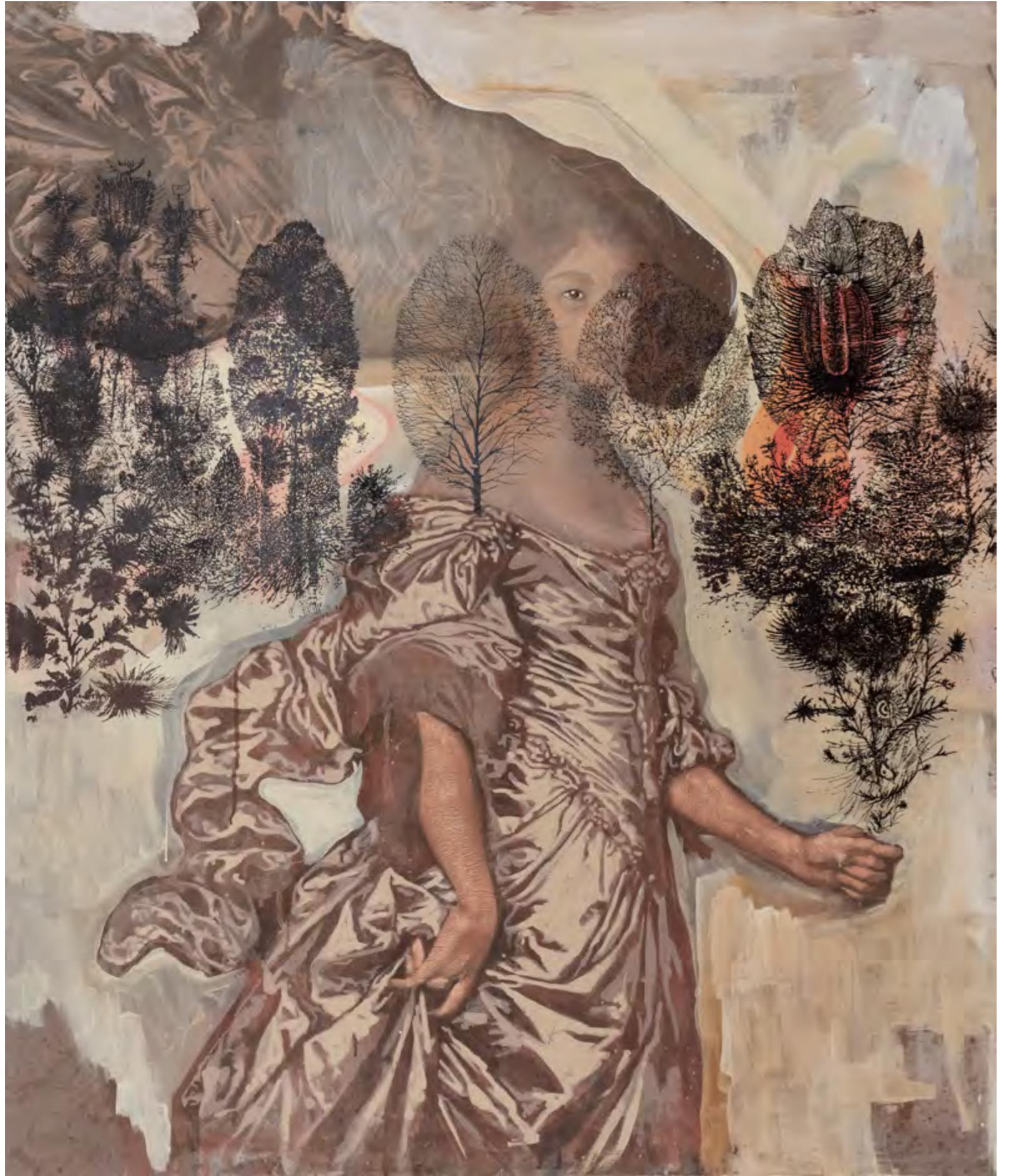

JACK 3
115,5cm x 135cm, tecnica mista su tela, London/Zadar 2018

LOVE TO THEM 1
119cm x 140cm, tecnica mista su tela, Zadar 2018

MADEMOISELLE ZARA 4
120cm x 160cm, olio su tela, Zadar 2021

MADEMOISELLE ZARA 5
120cm x 160cm, olio su tela, Zadar 2021

WINSORBEAUTIES 1
120cm x 160cm, oil on canvas, Zadar 2017

WINSORBEAUTIES 3
110cm x 140cm, oil on canvas, Zadar 2017

MADMOISELLE ZARA 7
65cm x 75cm, olio su tela, Zadar 2021

MADMOISELLE ZARA 8
75cm x 85cm, olio su tela, Zadar 2021

IRIS

120cm x 140cm, olio su tela, Zadar 2019

WORKING TITLE

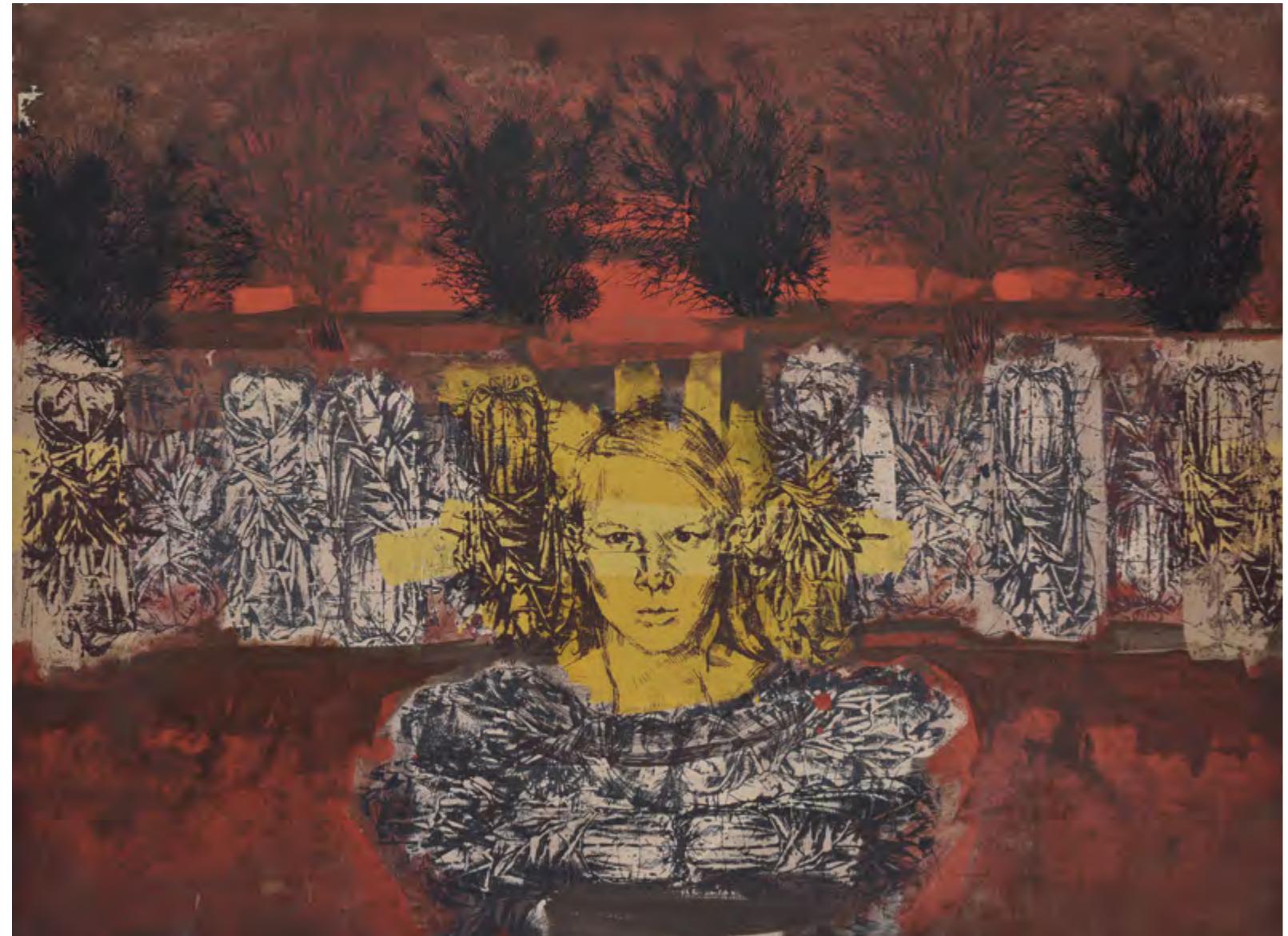
120cm x 140cm, olio su tela, Zadar 2019

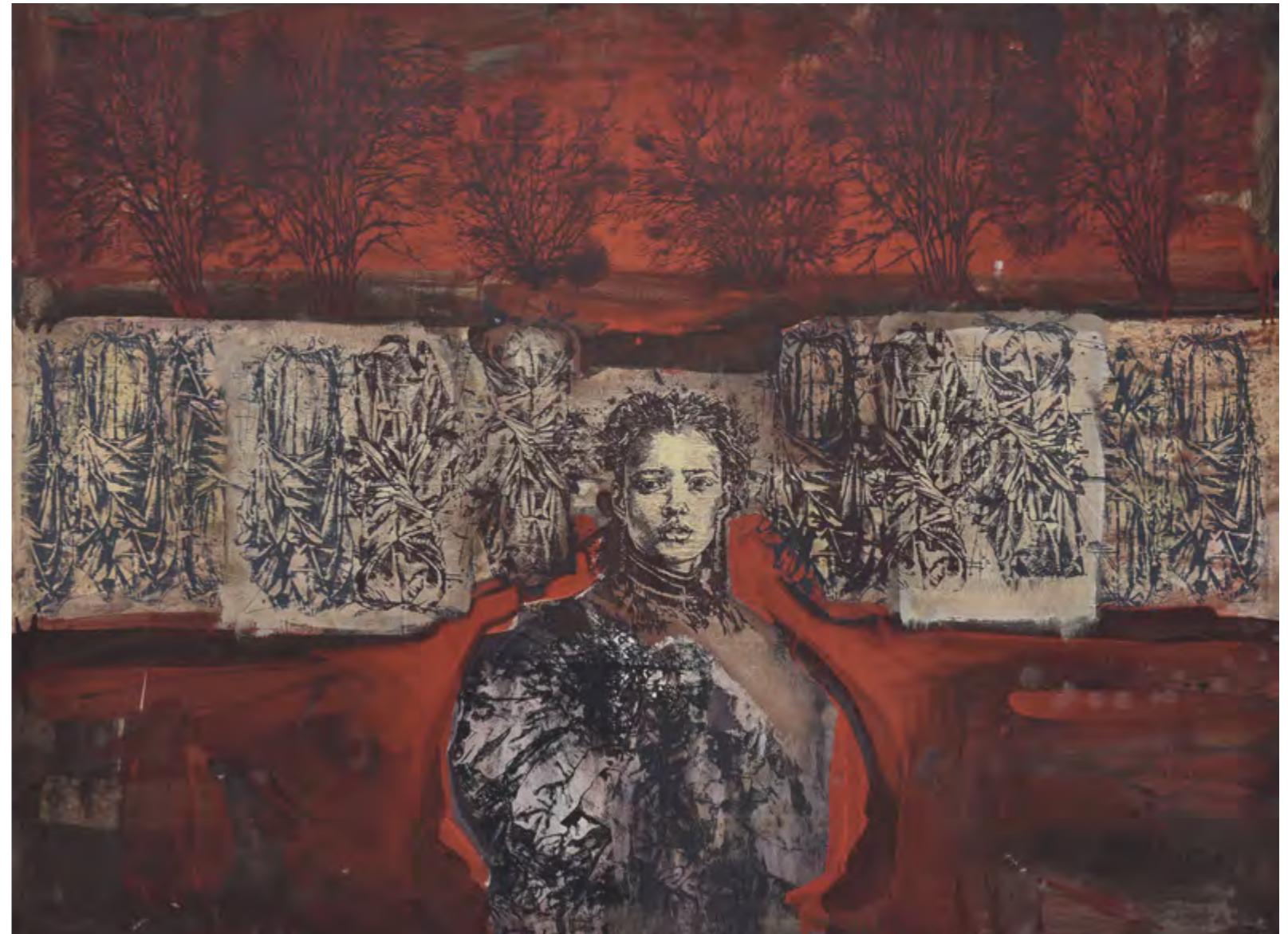
MIA MARTINI COME MADAMA BUTTERFLY
120cm x 140cm, olio su tela, Zadar 2019

GIOVANNA TORNABUONI SECONDO GHIRLANDAIO
120cm x 160cm, olio su tela, Zadar 2019

ERICA
120cm x 160cm, olio su tela, Zadar 2019

SIBYLLE
120cm x 160cm, olio su tela, Zadar 2019

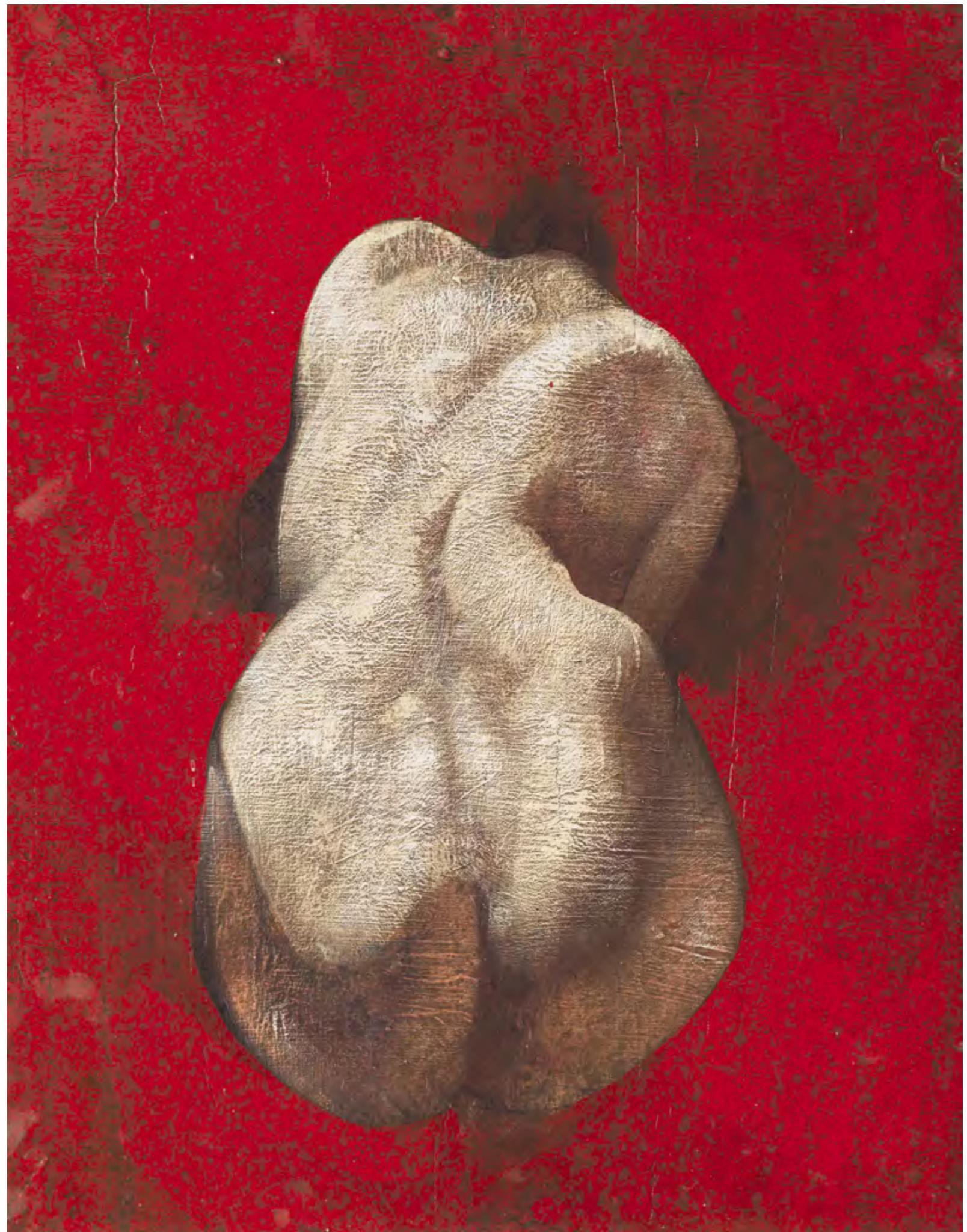
CADMIUM TOXIC RED 1
65cm x 75cm, olio su tela, London 2016

CADMIUM TOXIC RED 2
65cm x 75cm, olio su tela, London 2016

CADMIUM TOXIC RED 15
55cm x 68cm, olio su tela, London 2016

CADMIUM TOXIC RED 4
65cm x 75cm, olio su tela, London 2016

MADMOISELLE ZARA 1
120cm x 140cm, olio su tela, Zadar 2021

MADMOISELLE ZARA 2
120cm x 140cm, olio su tela, Zadar 2021

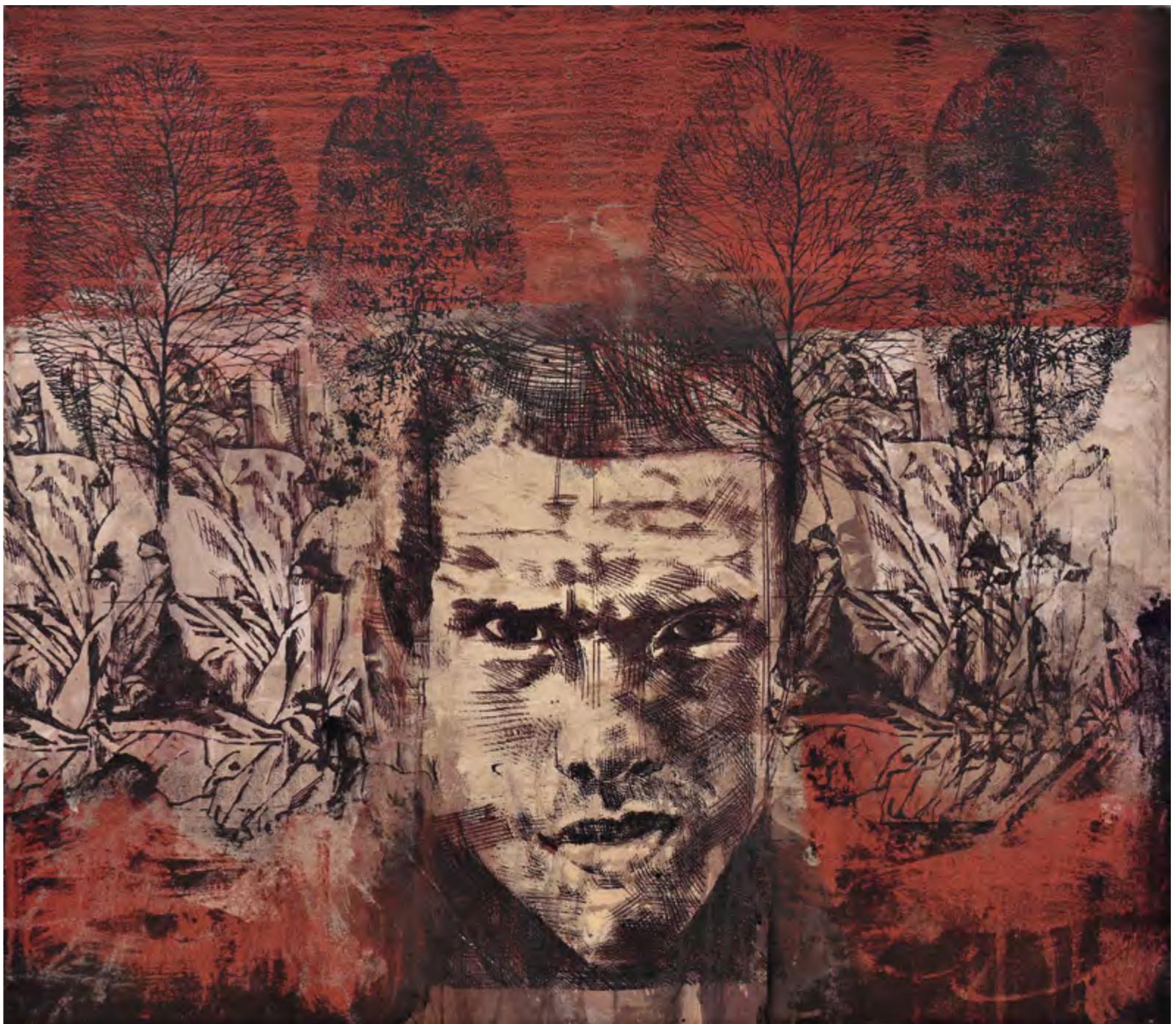
MADEMOISELLE ZARA 11
75cm x 85cm, olio su tela, Zadar 2021

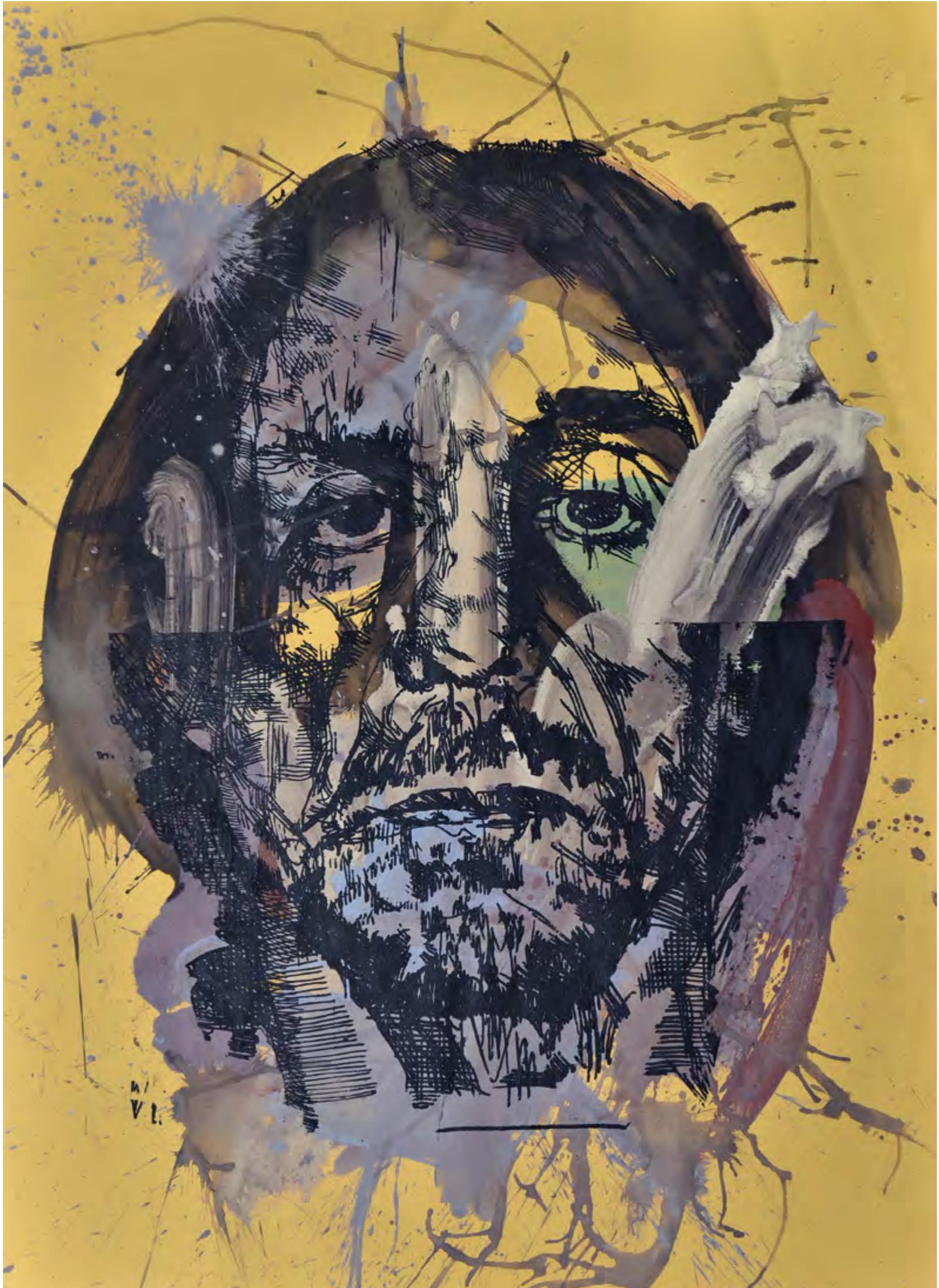
MADEMOISELLE ZARA 12
75cm x 85cm, olio su tela, Zadar 2021

WORKING TITLE 2
75cm x 85cm, olio su tela, Zadar 2019

GIOVANE PROUST OSSERVA UN QUADRO DI BELLINI DA VICINO
75cm x 85cm, olio su tela, Zadar 2019

Tarik Berber

Born in Banja Luka (Bosnia and Hercegovina) in 1980. Studied at Accademia di Belle Arti with prof. Adriano Bimbi, Florence. After couple of years in Berlin and seven years in London he moves to Milan. Currently lives and works in Milano and Zadar. As a child due to the Yugoslavian War, he left his own country and settled with his family in Bolzano, Italy. Even before moving to Florence to continue his academic studies, while still very young, he had already received recognition and exemplary acknowledgements of esteem. Before the age of twenty-one he had, thanks to Giancarlo Marini an "old fashioned" art collector, public shows in Empoli and Mugello, before coming into contact with the prestigious Poggiali & Forconi Gallery in Florence. At the inauguration of the new Museo di Arte Contemporanea of Isernia, MACI, in the spring of 2004, the youngest artist invited to display, he presented a painting of expressionist stamp, showing in close up a figure permeated by a sacred aura, which galvanised the attention of both critics and public. The most important Fairs then consolidated an exceptional interest in his work. He was invited to exhibit at the Museo della Civiltà Romana in Rome, at the Second Biennial InTransito, in Sassoferato at the 55th Rassegna Internazionale d'Arte G. B. Salvi Aperture, curated by Mauro Corradini, and then, by Alessandro Riva in Catania in the Le Ciminieri space, and at the 2nd Rassegna Internazionale d'Arte Città di Bozzolo Don Primo Mazzolari, where he won the first acquisition prize. In May 2006, he had a one-man show at the eighteenth-century residence of Villa Pisani, the Museo Nazionale of Strà in the Province of Venice. Berber had 4 solo shows and 6 group exhibitions of his work in London since he first moved in 2013. He also completed two hand-drawn animations which gained the attention of BBC, InsideArt and Vimeo Staff Picks among others. In summer 2015 he was invited to Bosnia and Hercegovina by N. Delić and A. Dumanović for a series of solo exhibition at the City Gallery Bihać, National Gallery of Bosnia and Hercegovina in Sarajevo and G&M Gallery in Tuzla. At the end of 2015 starts to work with the prestigious Albemarle Gallery, that organise a solo show at the Moor House, build by the architect Lord Norman Foster, in the City, London. At the beginning of 2016 he published with Admir Lješčanin "Fairy tale about the Moon" for the "DUGA CENTER", Kulen Vakuf. A humanitarian project that provide shelter for children in Bosnia and Hercegovina. Tarik is one of the Shortlisted Finalist at the Ibero-American ART AWARD Exhibition at the Embassy of Brasil, London 2016. Beginning of 2017 he is invited by Serre Torrigiani in Piazza dei Tre Re and the Arch. Chiara Fanigliulo to create an 80m² instalation for the "Estate Fiorentina", Florence. In summer 2017 he's back to Florence for a

Solo Show, TOXIC CADMIUM, at the Aria Art Gallery, curated by Antonio Budetta. He is represented by the Aria Art Gallery at the "CI" Contemporary Istanbul Art Fair, 2017. VS Arte, Art Gallery in Brera, Milano, presents the group show "Sguardi e Luoghi" 2018 con opere pittoriche di Tarik Berber, Filippo Cristini, Max Gasparini e Tina Sgrò.

SKETCH NUM. 3 THE TREE 1003
21cm x 29,7cm, china su carta, Zadar 2019

IGGY POP 2

100cm x 70cm, tecnica mista su tela, London/Zadar 2018

Solo shows

- "Seven Sisters", Galleria Previtali, Milano a cura di Andrea Dusio, 2020 Milan, Italy.
- "Seven Sisters", FONDAZIONE MAIMERI, MAC, MILANO a cura di Andrea Dusio 2020 Milan, Italy.
- "Widson Beauties" at the Aria Art Gallery, ISTANBUL, curated by Antoni Budetta, Istanbul 2018.
- "TOXIC CADMIUM", at the Aria Art Gallery, curated by Antonio Budetta, Firenze 2017. "BeBop Diaries" at the Embassy of Bosnia and Herzegovina, London 2016.
- Solo Show at ArtMoorHouse in association with Albemarle Gallery, curated by Tony Pontone and Elisa Martinelli, London 2015.
- "FLOW" Darren Baker Gallery, Curated by Jason Colchin-Carter & Agnieszka Perche, London 2015.
- "FLOW" City Gallery, curated by: Nermin Delić & Adnan Dumanović, Bihać 2015.
- "FLOW" G&M Galeria, Tuzla 2015.
- "FLOW" National Art Gallery of Bosnia and Herzegovina, Sarajevo 2015.
- "FLOW" curated by Lejla Festić Britovšek, ArmaMaxa, VETRINSKI DVORI Slovenia MARIBOR, January 2015.
- "Heterotopias of Time", curated by Gabriella Daris at "Blacks", SOHO, London 2013.
- "Anatomia di un lupo", Aria Art Gallery, Florence 2011. Double Solo Show with Elena Manzan "Back to Italy" (curated by Luca Beatrice), MACI, Isernia 2010.
- "IMAGO" at LATO studio Architect Designer, Prato 2010.
- "Mostra di disegni", Etrarte, Florence 2010.
- Double Solo Show with sculptor Lorenzo Vignoli, Ex Marmi, Pietrasanta 2009.
- "Firenze 2006, Berlin 2007", SelvArtGallery, Bolzano 2007.
- "Gli occhi della gente", curated by Maurizio Sciaccaluga, Il Castello Art Gallery, Trento 2006.
- "Vestigia Umane", curated by Maria Livia Brunelli, Museo Nazionale Villa Pisani, Stra 2006.
- "Teste e/o mitologemi", Circolo Arti Figurative, Empoli 2004.

Group shows

- VS Arte, collettiva "Sguardi e Luoghi" opere pittoriche Tarik Berber, Filippo Cristini, Max Gasparini e Tina Sgrò, Milano 2018.
- Opening "Group Show" at the new Aria ART Gallery in ISTANBUL, 2018.
- Winter Show part.1/Winter Show part.2, Albemarle Gallery, London 2017.
- Tedx Talk "Synergy", group show curated by Blair Zaye, ADA National College for Digital Skills, Tottenham, London 2017.
- Shortlisted Finalist at the Ibero-American ART AWARD Exhibition at the Embassy of Brasil, London 2016.
- Mersad Berber & Tarik Berber at the Albemarle Gallery, Mayfair, London 2016.
- NewYear/NewArtist/NewWork with Gordon Davidson/ Tim Jones/Arshak Sarkissian at Albemarle Gallery, Mayfair, London 2016.
- February Group Show Darren Baker Gallery, Curated by Jason Colchin Carter and Agnieszka Perche, IPA Isis Phonix Arts LONDON 2015.
- Group Show at "100 Years Gallery" curated by Pascal Ancel Bartholdi and Jaimi Valtierra, London 2013.
- "Bosnian Culture" Museo della Civiltà Romana, EUR, Roma 2012.
- "Oltrarno" curated by Graziella Ardia, Palazzo Panciatichi, Florence 2010.
- Group Show "Beauty Farm", la bellezza del corpo tra idealizzazione e ossessione", Fondazione Durini, Milano 2010.
- International Art Review "G. B. Salvi", Sassoferato 2005.
- International Art Review Citta' di Bozzolo, curated by Mauro Corradini, First Floor section, first prize awarded, 2005.
- Group Show "Altre Voci altre stanze" curated by Alessandro Riva, spazio Le Ciminieri, Catania 2005.
- Biennale d'Arte Contemporanea Intransito, Museo Nazionale Castel Sant'Angelo, Rome 2004.
- "L'arte in testa" curated by Luca Beatrice, MACI, Isernia 2004.
- "Il Mugello dipinto", Barberino di Mugello, 2003.
- "Il Mugello disegnato", Palazzo Panciatichi, Florence 2002.

Mademoiselle Zara

Tarik Berber

Kneževa Palača
1.4. - 3.5.2021.
Zadar

Cover/naslovnica: "Mademoiselle Zara 1", 120cm x 140cm, olio su tela, Zadar 2021

With the support of/uz potporu:

Special thanks to:

Nidzara i Omer Berber
Sami, Anissa, Neval i Stefano
Ana Krolica
Sara i Stipe +1 :)
Renata Peroš
Luka Šupe i Zvonko Šupe
Mr. Valentin
Mr. Stevan
Mr. Vjeko
Frau Zerial
Nevena
Dalmatinska Kršćina
Grad Zadar i njegovo more

Photo of the paintings: Gion Serreqi, Foto Studio Lido, Zadar.

Photo of the artist in the studio: Claudia Agati, London

Graphic design: Nevena Radović

Printed by/tiskao:

April/travanj 2021
300 copies/kopija

